

Gazeta de Mallorca

CRÓNICA SETMANAL CASOLANA

Arts y Lletres * Costums * Tráfec e Industria * Notícies * Anuncis y Reclams * de Ciutat y la Pagesia

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

IMPRESA DEN JUSEP MIR.—Cadena de Cort-11.
Dirigiuhí sa correspondencia y quesvuya més que s'oferesa.
Demanauhi sa tarifa d'Anuncis y Reclams.
Ventatjes a n'es suscriptors.—Ja's sap: avuy en dia, més ven qui més anuncia.

Primera anyada.—Núm. 7.

Palma * 16 de Maig * 1903

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Per tot Mallorca y dins Espanya: tres mesos: 1 PESSETA
Per fora Mallorca: al Estranjer 1'50
Número corrent: 5 cèntims.—Estantis 0'10
Llibres mallorquins casi regalats.—Suplements gratis a n'es suscriptors.

Il·lustració Catalana

Fundada de bell nou per importants elements literaris y artístics, comensarà a publicarse a Barcelona desde principi de Juny vinent.

Surtirà cada diumenge, en números de 16 planes, tamany in-folio, estampats en paper superior y profusament embellits ab fotogravats y demés ilustracions propies d'aquexa classe de revistes.

Oferirà als seus suscriptors, ab notable rebaxa de preus, los principals llibres que en llengua nostra se vagen publicant.

Inserirà escullides composicions de poetes y escriptors mallorquins.

De la Il·lustració Catalana n'hi ha prospectes y s'hi admeten suscripcions en aquesta Administració e Imprenta de sa GAZETA DE MALLORCA, Cadena de Cort, 11.

La Il·lustració Catalana ha establertes ses oficines al carrer de Mallorca, núm. 371-Barcelona.

Malcriadesa pública

REPARAT y observat tenim abastament tots quants per ofici o per gust costumam fuyetjâ sovint es nostros diaris, com no se passa molt de temps sense que, ara un ara s'altre, retrèguen y tracten certs assumtos que podriem anomenâ de temporada: têmes d'oportunitat permanent y crònica, que no arriben a tornâ estantissos may; perque per molt que los suquen y recapitoletjen, conserven una eterna actualidat y donen lloc a n'es periodistes a ferhí demunt ells, sempre que los cau bé, quatre plomades.

Sòlen gosâ de tal privilegi, amb preferencia, es diferents rams y serveys de policia urbana: sa netedat de places y carrés, sa distribució d'aygos, es fanc y bassios de s'hivern, sa pols d'estiu, y tot lo que una higiene ben entesa aconseya y reclama, axí a fora-porta com a dins ciutat, ja sia dins ses cases, pisos y botigons, com a n'es passeigs, a ses places, mercats, pescateries y matederos.

Cadascú hi diu la séua, inspirantse en son bon desitx de millorâ y posâ a bon punt lo que va tòrt, lo qu'ha de mesté reforma o mitjes sòles; y res tant fácil y avinent com senyalâ y trassâ projectes, «convendria fé axò, s'es menesté fé allò...» sense contâ moltes vegades amb ses dificultats y despeses qu'han d'ocorre, per dâ a terme degudament certes reformes y millors.

Un altre estrem d'aquests que no prescriuen ni passen may de moda (desgraciadament) es aquell qui pertoca a ses bones costums públiques, a sa educació popular, que vertaderament entre nostros hem de confessâ y regonexe que déxa molt que desitjâ, va alloure y qualca enrera.

S'en podrien escriure, no articlets de periòdic, sino llibres sencers, sobre es defectes, buyts y punts escapats qu'ofereix sa cultura reinant, si's tractâs d'establirhi comparació entre lo qu'es y lo qu'hauria d'essê, entre lo que feym y lo qu'hauriem de fé, per posarmos a n'es

nivell a on son arribats aquells pobles que mos van al devant y mos ne poren donâ exemple de civilisació y bona criansa.

Ara, sobre tot, desque s'anomenada de Mallorca s'escampa y s'estén per onsevuya; desque es forasters y turistes se son girats cap a n'aquest bell reconet de mon, y arriben a dotzenes dins es nostros vapors, y tresquen y recorren viles y llogarets, y mos pinten y mos dibuxen, y llavò escriuen de nostros y de sa nostra illa lo bò y lo dolent qu'han observat y vist; ara mos es entrada més que may sa quimera d'esmenâ y fé desapareixe vicis, defectes y costums que realment mos fan poc favor, sobre tot a la vista d'aquells qu'han de judicâ y formâ concepte de nostros per lo primé que veuen, sense tení temps moltes vegades, de reformâ amb una llarga conexensa y repetides observacions lo que de totduna los pogué semblâ desfavorable.

Bona es y convenient aquesta tendencia a refinâ costums, a corretgi y fé desapareixe tares y lletjures que mos puguen donâ mala anomenada. A lo qu'hem de posâ esment, emperò, es a no prenderho també per vici y per sistema a creuremos y trèuremos per més dolents y xerècs de lo que som; a atribuirnos es caracte de poble endarrerit, com si Mallorca fos una excepció per aquest vent y romangués molt per devall d'altres pobles que mos ne pogués fé escola y donarnosne lliçons de bones costums y de cultura.

«En todas partes cuecen habas» diu es proverbí castellâ, y es una bona veritat lo que diu es proverbí. Qui ha viatjat y frescat mon, heu sab y heu ha pogut tocâ amb ses mans, que fins y tot per aquelles tèrres que mos duen es cap davant, axí meteix n'hi ha més o manco d'incultura y malcriadesa. Y en canvi son molts es qui han trobat a faltâ, per altres tèrres, certes qualitats y ventatjes que venturosament ha heretades y conserva es poble mallorquí, que confessen y regonexen es forasters metexos, y son una prova de que en es fons, no son es mallorquins, generalment parlant, tan mancats de cultura com certes llengos y plomes han volgut suposâ; y qu'es defectes que demostren en so séu tracto y manera d'essê, atanyen més a lo accidental y fácil de corretgi, que no a dolentia de part de dins, a seuvatgisme de rèl y mala entranya. Vol dî, en rudes, que en quant a bessó, ja'l tenim bò: lo que mos falta es netetjâ, vernissâ y embellí sa cloveya.

Ben errat aniria es qui cregués que per fora-Mallorca no n'hi ha d'atloteria vayvéra y malcriada que, en veure forasté més o manco original d'aspecte y de vestit, no l'insulta y li corre darrera o li fa impertinencies; que en reparâ dibuxant o pintò o aficionat a fotografia qui trèu vistes, no li es un objecte de curiositat o d'estranyesa; que si pot havê un bocí de guix o carbó, no retxa parets noves o no hi pinta ninots o no hi escriu mots y paraules grolleres de ses que no están en es diccionari.

Y es meteix error patirán es qui pen-

sen que en sortí de Mallorca ja no trobarán municipals indiferents, tardans y comportívols qui s'embabayen mirant pegâ es falcó; ni fematers grandies, ni carrilés paupes y cerolosos; ni abres de passetx o carré, amb sa soca escorxada o qualque esqueix de branca qui los pénja; ni monuments públics mutilats, amb estátues que les han romput es dits o es nas, o les han esvorellat es cantells des pedestal, o torsuda sa réxa de ferro qui les defensa... Tot axò y altre tant més, qu'es símbol y senyal evident d'es punts que calsa s'educació y cultura d'una ciutat o un poble, no es fruyta congriada a Mallorca exclusivament; també n'hi ha esplet fora d'aquí, y també s'en planyen,—amb motiu y raó—es qui hi escriuen diaris, y voldrien qu'es séu país fos un miray y exemple de bones costums, com altre no n'hi hagués en el mon, y des qual no s'en pogués contar més que alabanses.

¿Voldrà dî axò que mos ne podem dâ per satisfets des nostros estat actual y que no hem de malavetjâ a millorarlo y esvahirne lo que té de dolent y corretgible?—Precisament tot lo contrari. Lo que vol dî es: que no mos hem d'apasionâ per desjectâ y fe més dolent de lo que sia en realitat, lo que tenim avuy per vuy: que sense pèrde de vista lo qu'ha mesté adressâ y encaminâ per bona vía, no n'hem de fé platet constantement y venirho a retrèure, de manera que aquells estèrns qui mos llegendesquen puguen ferne d'una paya un payé y sospità que aquesta terra sia un corral de bous, aon res va a son endret y aon tot cau y tot penja...

Ni tant ni tan poc. No mos abandonem a n'es jayent de veureu tot color de rosa; pero tampoc prenguem sa verera de pintarho tot negre. Es feyna fácil sa de desjectâ y trobarhi òssos en es lléu. Més profitós y práctic es comparirla amb un'altra, que consistesca en donâ a conexe lo que sia merexedor d'elogi y de publicitat, perque servesca d'estimulant y bon exemple.

DE FORA-MALLORCA

Dos decrets: patents de metjes y pensions a s'Estranjer.—Una ferida.—L'Héroè a París.—Una Il·lustració Catalana.

Son pocs es ministres qui s'allibèren de sa mania d'omplí ses planes de sa Gaceta de Madrid, totduna que pugén a n'es podé, amb decrets y reals ordes, que tal volta consideren com una prova de sa séua gran actividat y feneria.

Sa tasca primera, per un bon ministre a la espanyola, sa que li es més gustosa, es sa d'esbucâ tot quant ha fet es séu antecessò dins es ministeri. Par que creguin innocentment—y no es que n'hi haja gaire d'innocents,—que axí com es estat criticat y censurat es qui los precedia, fentho tot a s'enrevés serán alabats y aplaudits.

Es ministre d'Hasienda, senyor Rodríguez San Pedro, molt conegut, ja abans d'essê ministre, per sa latitut des seus cursos, posa ara un decret suprimint sa

tributació des metjes per mèdi de patents, qu'era axí com havien tributat fins aquí, y els obliga a pagâ sa contribució industrial com a ses altres professions facultatives.

Per ventura s'ha pensat que amb axò aumentaria lo que paguen entre tots es metjes d'Espanya; pero li gosaria messions que no li sortirà es conte axí com ell se pensa. Quant n'Amós Salvador establí ses patents p'es metjes, aumentàren molt ets ingressos per contribució medical; y axò demostra que aquella disposició va essê tan ben rebuda com mal rebuda será aquesta d'ara. Bé, que ja ley farán a sebre a n'el senyor ministre es dèu o dotze metjes que son diputats en aquexes Corts.

* * *

Ja que de decrets parlam:

Es ministeri d'Instrucció pública fa sebre que se concedexen pensions per ampliâ estudis, a s'Estranjer, a n'es mestres y dexebles de tots es centres d'ensenyansa oficial. Es mestres les obtendrán per concurs y amb ses condicions que podeu veure a sa Gazeta de dia nòu; pero es dexebles que, acabada sa carrera, vulguen sollicitâ sa subvenció, han de fé unes oposicions..... a Madrid, com de costum.

¡Benaventurada descentralisació! en vení tu, será senyal de que s'acosta la fi del mon.

* * *

Diuen que l'Infanta Isabel tornant de passetjâ, caigué amb so cavall que colcava, y se fé una ferida devés sa barra. La curàren, com es molt natural, ni més ni pus que axí com curen a tots es cristians; y es reporters de Madrid y es corresponals telegráfic no s'en saben avení de s'heroisme amb que l'Infanta soportâ sa cura.

¡Mirau! de cap provincia han sentit es crits, es ben vè. ¡Ja u es valenta!... vuy dî, ¡ja u son aubercocs molts de reporters! Fins y tot un d'ells mos fa sebre que «a pesar de la herida, la Infanta recibí al pianista Planté y le hizo tocar varias piezas.»

Mos sab gréu que l'Infanta Isabel sia caiguda; pero la veritat es que no hey ha tant per tant.

* * *

Es Governadò Civil de Barcelona privâ ses representacions de L'Héroè den Russiñol, per complaure es desitx de ses autoridats militars. Molts son es qui han protestat; pero no es fácil sebre si per afició literaria a n'aquella obra o per afició a n'ets escândols que produia cada representació.

Un escriptó francès amic d'En Russiñol fa una traducció de L'Héroè, y prest el representarán a París.

Lo que no sia a un cap será a s'altre.

* * *

La prensa regional de per tot Catalunya y especialment sa de Barcelona, s'estén y avènsa, de cada día més.

Ara li entra un bon augment y refòrs considerable. Desde aquest mes qui vé, surtirá a llum una Il·lustració Catalana, que a

n'es parexe serà de lo bo y milló en tal classe de publicacions.

Forces y mèdis per fé lluida tasca literaria y artística, ja'n té abastement. Per publicar-la s'es constituïda una societat o empresa amb crescut capital (més de 100.000 pessetes) y ja u té tot a punt per fé sa exida y anà endevant.

N'hem rebut es prospecte, y si per ell hem de judicà, s'impressió no pot essé més favorable: bon papé, bons fotogravats, y bons propòsits de part des qui la emprenen.

Sa metexa societat editora no se contentará en publicà solament aquexa *Ilustració*. Tan prest con la tenga ben encaminada, estampará també y publicarà llibres d'autors antics y modèrns.

Conta amb sa colaboració de bons escriptors y poetas mallorquins, y ja en es primé número farà bò haverhi qualque firma ben coneguda nostra.

Li desitjam acert y bona rebuda.

Tradicions populars mallorquines

Es tresor des Puig de na Fátima (*)

¿Qui es que no sab es puig de na Fátima de Puigpunyent?

Aquesta Fátima era sa fia d'un rey moro que romangué encantada dins un penyal d'aquell puig.

No molt lluny hi havia un tresor ascondit, d'aquells qu'es qui los dexava ascondits no poria entrar a n'el cel que qualcú no los hagués trobats.

Idò heu de creure y pensar qu'una vegada una fadrina se retirava horabaxench de tot, y passa per su allá aont hi havia aquest tresor amagat.

Sent una veu que li diu:

—Escolta, hermosa! ¡Giret un poch! ¡Giret!

¡Bona estigué ella per escoltar ni girarse! Com la bala se'n aná sa pitxorina, y ab quatre bots fou a ca-séva, més retgirada que no sé que'n diga.

No'u contá a ningú ni torná passar pus per tal punt.

Se casa, té una fia just ella, y aquesta fia, com tenia una quinzena d'anys, volgué la bona sort qu'una hõra baxa també passás per aquell meteix endret des tresor amagat; y sent una veu:

—¡Escolta, hermosa! ¡Giret un poch! ¡Giret!

Ses derrereres que tengué de escoltar ni girarse.

Com un llonzi se'n aná ella cap a ses cases, tota retgirada.

Ho contá a sa mare, y sa mare li digué:

—¿Creurás que quant jo era com tú me succeí lo meteix?

No'n tornáren parlar pus, ni manco'n pasáren altra volta mare ni fia.

Sa fia feu... lo que solen fer ses fies en esser grans: se casá, y tengué una fia, també just ella y sa mare.

Com aquella nina hagué doblegats es quinze, sa mare y sa padrina li diguéren:

—Mira, si may te succeía de passar tota sola per allá ont diuen que hi ha un tresor amagat, y sentisses cap veu que't digués:

—¡Escolta! ¡Giret!—aturet y escolta, veam que serà; perque has de sebre que a noltros dues, com érem de sa teva edat, passant totes soles per allá, mos cridáren que escoltássem y mos girássem, y noltros fogírem més que depressa.

Aquella atloteta era agosarada de tot, que no l'espantava un retgiment de soldats, y heu de creure y pensar qu'un horabaxando, Deu va compondre qu'ella passás per aquell meteix endret des tresor.

Cop en sech sent una veu:

—¡Escolta, hermosa! ¡Giret un poch! ¡Giret!

(*) M'ho contá la madona Catalina Comes y Cladera, de Puigpunyent.

La dona s'atura y se gira, y diu:

—Si ets bona cosa ¡veyès que vols! y si no, ¡vestén a lo més fondo del infern!

Al acte li compareix allá una serpetota com una biga de tafona, y sa veu li diu:

—¡Ah, si tu sabésses jo qui som y sa pena que pas!

—Digauho qui sou y'u sabré, respon ella.

—Som un antepassat téu, respón sa veu.

Vaig dexar amagat aquest tresor y no puch entrar al cel que qualcú no l'haja tret.

—Digau, idò, qu'he de fer per treurel, respón s'atlotella.

—¡Passa tres parenostros per mil diu sa veu.

S'atlotella s'agenoya, y diu es tres parenostros ab bona devoció.

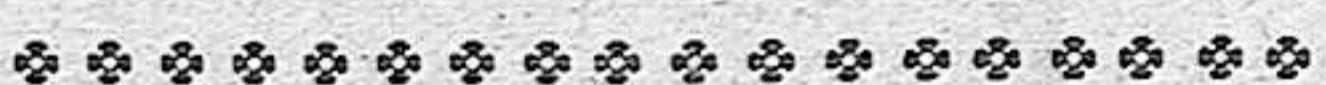
Encara no hagué acabat es derrer gloria Patri, com aquella serpetota, que ja era tornada com una torre de molí de vent, esclata fent un tró espantós, y tot foren dobles de vint.

Tres carros hi haguéren d'anar per dures se'n totes.

Ja ho crech que a casa d'aquella atloteta foren ríchs per tota la vida, y los séus encara ho son.

¡Ell no se troban aontsevuya tres carretades de dobles de vint!

Antoni M.º ALCOVER Pre.

Les sèt germanes (*)

—De vuit germanes que som, som la més bella, y iquina dot que tengué cascuna d'elles!

Riberes d'or tengué l'una y amples maresmes, lliris de platja, canturies de cadernerres, peixos de plata, navilis d'ales lleugeres.

L'altra un turó floridíssim y fonts properes, símbol hermós de les gracies qu'ella a doll vessa.

L'altre té cims alterosos y riba esquerpa, terror de vents y nauxérs y de tempestes.

Pagesa n'es una, y l'altra Espigolera: Una es Reina de pau, l'altra Guerrera.

Donchs ¿y per mí que tendreu? ja res vos resta!

diguí fellona a mon Pare un decapvespre dissapte de maig, a l'hora en qu'acapdella lo sol ses ones de llum, com una reina empresona amb pintes d'or sa cabellera.

—Masíes no'n tench per tu; quelcoim me queda; si les altres son Comtesses tu serás Reina; masíes no'n tench per tu, ne tench un ceptre y una corona daurada, mes no tant bella com l'or en fil que rumbeja ta cabellera.»

Digué, y en mon front son llavi, llavi en poncella, se posa, com en son niu la cadenera, com papalló sobre'l calze d'una azucena.

Ll. R. C.

(*) Aquesta poesia, que figura posada en boca de la Moreneta de Lluch, pren fonament de sa creensa y tradició popular mallorquina de que aquella Mare de Deu té sèt germanes: a Sant Salvador de Felanitx, Gracia d'Algaida, Consolació de Santanyi, Consolació de St. Juan, Bonany de Petra, Puig de Pollensa y Victoria d'Alcudia.

MAIG

La pluja ha fus los derrerers nigulats d'hivern que rondetjaven per l'espai y s'acaramullaren demunt la esquerpa serra llunyadana, que s'alsa com blavenca murada de gegantines torres.

El cel es romás net y transparent: les oronelles ja hi gaudexen a milenars, y el sol hi escampa los séus raigs que dauren les espigues y fan madurar les cireres primerenques: grans de coral penjats entre'l fullatge allanguit dels cirerers. ¡Bé les afina l'aucellada golosa, y espipella ab delit les més dolces, aletetjant ab forta piuladissa!

Brosten poncelles y flors arreu: lo meteix dins los jardins casolans que per los sementers y dins garrigues. Les de jardí son més delicades, pero també més anèmiques, perque les manca'l sol y l'oratge del camp, a lloure y sanitó, que remoretja entre'ls sembrats y passa siulant p'els colls de la muntanya y per demunt les retayades crestes. Les flors boscanes son més esponeroses y garrides: per axò la cromatel-la no té un groc tan viu com la ginesta; ni les campanilles d'enredadera la blavor dels lliris de garriga, ni les roses de tot l'any un vermell tan encès com les roelles; per axò es tan exquisit l'aroma del romani y la senyorida, y sobre tots el suavíssim de la ta flor de ronjer.

No hi ha en el mon poesia comparable a la d'una nit de Maig, quant la lluna plena llenega poc a poc per dins el cel, platejant el mon condormit, plans y turons, casals y llogarets.... Panorama admirable, sovint sens altre espectador que'l russinyol, arraulidet ran de la font que corre per dins la siquiola, y que refila dolces passades fins a trenc d'auja, quant la lluna s'esblama dins les clarors del cel, com horabaxa'l sol dins les blavors fredes y humides de la mar.

P'el Maig es quant celebren una de les festes més agradoses y universals: el mes de Maria, el mes de la Reina del cel, Mare amorosa de tots. Tothom la estima; y per axò ressonen les séues alabances, lo meteix dins les ciutats populoses que dins el quiet y pobre llogaret de cases esgarriades, com esbart de tudons pasturant per la garriga. Y les pregaries s'en munten cap al cel, ab les blanques onades d'encens y la suau olor de les flors qu'enjoyen los altars de la Verge Puríssima; y al cel pujeu també les cantories armonioses, recordansa d'alegres diades d'infantesa que may més tornarán... ¡Benhaja ara y sempre'l mes de Maig, mes de les flors!... ¡beneit sia!

JOSEPH M.º TOUS Y MAROTO

Fuyes y Brots d'Historia mallorquina

BATALLA DE SOLLERIC Y MOROS L'ANY 1561

(Acabament)

«Alcansada ja per los cristians aquesta victoria y recordantse los Capitans que dexaven laltre esquadro saquetjar la vila y que no podien estar molt á tornar carregats en la presa y sacco, manaren tocar á recullir per reforsar lo camp; pero la major part del jovent encarnissada ja en lo degollar y matanse que havian feta, passaren tant avant persèguint los turchs, que arribaren fins á les fustes matantne molts, que fins de lo alt de unas peñas los llensaven grans pedras á las fustes, que allí ne mataren molts, tant que jos esclaus cristians clavats en lo rem proclamaven que no tirasen, perque en ferien molts de ells.

Oohovalí, general de la mar, per remediari aquell dañ, maná que desembarcasen alguns turchs de refresch per fer retirar de les peñas aquella gent y en esta escaramussa mataren á

Jaume Palau de Orient y nafraren á molts altres, que foren forsats á retirar-se en el camp que estava esperant los turchs del sacco.

Arribaren los turchs en la presa y descubriren lo camp dels cristians que estava á punt esperantlos al pas; pensaren que no porien escapar de ses mans y dexaren tota la presa y sacco y en les allongues desenbaynades comensaren á pegar á les dones y miñons que portaven presos, matantne molts ab gran crueta. Apartárense los turchs del camp dels cristians, volens anar fugit á la mar, cercant altre camí de aquell per hont eren vinguts, pero en tot los cristians donaren sobre ells, matant y degollant com dels altres primers, y per aquest camí que prengueren trobaren una quadrilla de bandolers, los quals vista la bona ocasió arremeteren ab tanta furia y velocitat contra els turchs, ajuntats de un gossos alans que en sí portaven, y fou tanta la brega que feyen ab estos gossos, que los turchs tots perturbats no tenien animo de gosar tirar espase contra dells, ans no sabent que feren pujaven per los arbres per escapar de aquella gran rabia dels gossos, que tenian per mes espedient morir en las mans dels cristians que de aquells ferosos lleons, y afirmaven après aquells bandolers que may havian vist aquells gossos ab tanta bravesa y animo com en aquella jornada; y deyen y contaven los turchs á molts que quant se veren en aquell apreto trobantse en mitg dels gossos els parexian lleons ó dimonis de infern. Lo Rey quant entengué la valentia de estos bandolers y lo be que es portaren, los alliberá á tots del bandeig.

En memoria de una tal victoria, han edificat los de Sóller una capella en la Iglesia del Hospital, sots invocació de nostra Señora de la Victoria, y cada any, en reconexensa de aquella mercé tant señalade, la solemnizan ab una festa y sumptuosa processó en concurs de tot aquell poble y se guarda á diumengé.

La gloria y honra de tal victoria sia donade á la Majestat divina, de qui es, perque tots los cristians no arribaven á 600, essent los turchs 1700, tots homos practichs y experimentats en la guerra.

Moriren en esta jornada passats de 300 turchs, entre ells un fill de Ochavali, de edad de 18 anys. Perderen los turchs totas las banderas y dexaren moltes armes. Los cristians que moriren foren sis y alguns nafrats. Y conten que dels turchs sen moriren molts après en las galeotas, que estaven mal nafrats.»

Aquesta relació, textualment trèta des llibre inèdit, abans anomenat, que devés mitjan sigle XVII compilava y recullia «de diversos autors» es cavaller Fortuny de Roescos, sembla que no va esser propiament composta d'ell, sino que la copiá, amb algunes variants, de sa qu'havia ja escrita, l'any 1591, es cronista mallorquí, Dr. Juan Binimelis.

D'aquest la va prendre directament s'erudit historiador solleric y estimat amic nostro, Don Jusep Rullan Pre. y la va incloure com a document justificatiu dins sa séua interessant y copiosa Historia de Sóller, publicada en 1875-76: (v. tom II, pag. 741).

Valga aquesta aclaració per posá ses coses en son lloc, y cadascú tenga lo qu'es séu.

CRONICA CIUTADANA

Concèrts Nicolau

Tant com s'acosta s'hora de comensá es primé concèrt, mos pareix senti una emoció semblant a sa que encén es cò des místics y devots, quant van a escoltà un bon sermó.

Y realment, ¿quina solemnitat, per aquells qui estimen de cò s'art musical de bon-de-veres, podriem celebrá a Ciutat, més grossa que sa venguda d'una de ses millós orquestes que a fora-Mallorca donen a conexe y fan ensabori feelment interpretades ses obres des grans compositors?

Aquests concèrts son una passa més, donada per Mallorca dins es camí de sa cultura artistica. Lo que importa es no aturarse; y que axí com ara donam una passa de tant en tant, prest aprenuem a caminá ben determinats.

Aquest pic, per bona sort, han topat tan bé ets empresaris, que ja hi ha un sens fi d'abonats. Es palcos están casi tots compromesos y més de cent cinquanta butaques ja tenen amo. De més a més, hey ha comanades moltíssimes entrades generals.

P'es primé concèrt, que será dimecres qui vé, está anunciat es siguent programa:

Primera part.—CARNAVAL, den Giraud.—MELODIES ELEGIAQUES, den Grieg.—FANTASIA SOBE CANTS POPULARS DEL CANADÁ, den Gilsson.

Segona part.—Preludi de LA GRUTA DE FIN-GAL, den Mendelsohn.—SOMNI, den Schumann.—Preludi des MESTRES CANTORS, den Wagner.

Tercera part.—L'ARLESIANA, den Bizet.

En ets altres concèrts hey entrarán tres sin-

fones den Beethoven, (3.ª, 5.ª y 6.ª); fragments d'un parey d'obres d'en Wagner no conegudes a Mallorca, y qualque tros de música de n'Haydn, Haendel y altres mestres clàssics.

Fires y festes.—Tot lo que de primé s'hi notava d'indiferencia y de fredó, sobre celebrar-ne a Ciutat aquest estiu qui vé, ara s'es convertit en bon delit y entusiasme, y es projecte va envant.

S'ajuntament té ja acordat es pla, y sa comissió que ha de durlo a efecte trebaya sense pèrde dia ni hora.

Se recauden doblés, se ténen juntes cada vespre; comensa a perfilarse es programa, se fan oferiments, y fins ara sembla que tot vaja en popa.

Apart de tot allò que no pot mancarhi per seguí s'us y costum, també s'hi posa esment a que es projecte no sia, com qualcú ha observat, de festes y divertiments, més que de fires.

Parlen d'una exposició industrial y agrícola, d'un concurs musical, d'un certámen literari, de conferencies que donarán alguns mallorquins de cap de brot, y d'altres solemnitats semblants a n'aquestes.

Tot está encara a s'embastá. Y no hi ha temps que pèrde, si ses fires y festes han d'essé durant sa primera quinzena d'Agost, com sa comissió se proposa.

Tendrem ocasió de seguirne parlant.

Rebut y gracies.—De D. Juan Bordoy, que du per conte séu sa *Carpeseria Lyonesa* des Born, hem rebut un cartell anunciadó, y dues botelles, una grossa y s'altra petita, de sa cervesa que serveix y despatxa.

Es cartell es ben dibuxat y colorit. Sa cervesa té bon bevent y sembla qu'es ben preparada.

Visca molts anys, senyó Bordoy, y qu'en puga despatxá molta.

Publicacions rebudes.—Sa *Revista Popular* y sa titulada *Montserrat* (de Barcelona). *Lo Camp de Tarragona*, de sa ciutat metexa d'aquest nom; *Llevor*, de St. Felíu de Guixols, y *El Vigia Catòlico*, de Ciutadella.

Portfolio de las cuevas de *la Hermita* (Artá) y *del Drach* (Manacor). Palma, 1903.—En parlarém més llargament dissapte qui vé.

Gazeta Relligiosa

Sants y festes de la setmana entrant
Avuy dissapte 16: S. Juan Nepomuceno, mr.
Demá DIUMENGE 17: S. Pascual Bailon y S. Bruno, bisbe.
Dilluns 18: S. Félix de Cantalici y Sta. Claudia vge. y mr.
Dimars 19: S. Pere Celestí papa, y S. Ivó pre. y confessor.—*Quart minvant.*
Dimecrés 20: S. Bernadí de Sena cfr. y S. Boy.
Dijous 21: ✠ *L'Ascensió* de N. S. J. C. al cel.
Divenres 22: Sta. Rita, mare d'impossibles: (*fiesta en el Socós*).
Dissapte 23: S. Miquel bisbe y S. Crespi cfr.

Corantheses
Avuy dissapte següen y demá acaben, a *St. Felip Neri*, a n'el Sagrat Cor de Jesus.
Dies 17, 18 y 19, a s'oratori de *St. Juan*, a n'el Patriarca Sant Jusèp.
Dies 20, 21 y 22, a *Sta. Clara*, a l'Ascensió.
Dies 21, 22 y 23, a *ses Tereses*, a n'el Patriarca Sant Jusèp.
Dies 22, 23 y 24, a s'oratori des *Carmelites* de Sta. Catalina, a la Mare de Deu del Carmè.

Altres funcions
A ses parroquies y demés esglesies, ses funcions acostumades, de *tercé diumenge* de mes.

De la PAGESIA

Son Carrió (Manacor) Maig de 1903
Molt de temps s'en parlará, per tota aquesta comarca, de sa pelegrinació que féren a Lluch es moradors de Son Carrió, dirigida p'es nostro bon Vicari y D. Juan Aguiló Pre., que va essé enguany es nostro coremé y va esposá s'idea d'aná a Lluch y dú una bandera a la Mare de Deu.
S'idea va essé ben acceptada y presa amb molt d'entusiasme, com heu prova s'havé haguts d'emprá més de 40 carros per traginá la gent: que a vuit persones per cadascun, pujen més de

300 persones, que pujáren ses costes de Lluch, per aná a veure y adorá la *Moreneta*.

Partírem de Son Carrió ben dematinada. Abans de trenc d'auba, ja passávem per dins Manacor, cantant ses cobles que mos fé mossen Aguiló y posá en solfa D. A. Muntaner, que diuen axí:

*Guiats per l'angel sent Miquel
qu'els véys prengüeren per patró,
Verge de Lluch, Reina del cel,
rebeu l'humil estol febl
que us envia Son Carrió,
bandera estesa
amb gran honó.*

A les sis érem a Petra: desenganxárem ses bisties y les donárem ferratge (ara qu'en som en temps) y es capellans anáren a dí missa y molta gent a combregá. Després d'havé berenat, ja tornam enganxá y som partits, amb s'orde qu'havía dada es Vicari, a cada carro es séu número, sense que ningú gosás passá davant.

A les vuit y busques, passávem per Sineu, cantant ses cobles y bandera estesa, y lo metex férem sempre que passávem per dins qualsevol poble.

Un poch passat mitx dia, érem a Inca. Denganxám, abeuram ses bisties y les tornam da ferratge; noltros dinam, y com tocáren vespres partim altra vegada.

A les 3 y mitja passávem per Seuva, y un poc passat *la Vela* veym veni una monja peticona amb una atlot de devés 17 anys, molt sèria, (era una postulante de Son Carrió, qu'está a Caymari). Com fóren devés mitjan lloc des carros, s'en atura un, y bota de dins ell una dona de devés 45 anys, y s'aferren p'es coll amb aquella atlot qu'anava amb sa monja. ¡Vaja un abrás més dols de mare y fia, que feya més d'un any que no s'éren vistes!

Devés les 4 passávem per Caymari, y la gent surtia de ses cases per veure passá sa pelegrinació: y noltros per amunt, per amunt, devegades voltant y altres tot dret; fins que fórem a n'es pont de pedra, qu'el senyó Vicari va dí que no més quedás dins cada carro una persona per menarlo, y ets altres haviem d'aná en porfessó tot dret, y es carros que voltáren p'es camí nou.

Es de sa porfessó se senyáren y anáren cap avant, cantant el Rosari; y amb axò es P. P. de Lluch amb sos atlots *blaus* mos sortíren a camí. ¡Vaja una encontrada hermosa com va essé aquella! quant aquells escolanets amb sos uys baxos y ses séues veus angelicals anaven cantant aquelles cobles tan armonioses que sólen cantá en rebre una pelegrinació; y duyen ells sa bandera que regalá Manacor, s'any de sa coronació, com a fíy que n'es Son Carrió, de Manacor.

Arribárem a Lluch, posta de sol. Denganxades ses bisties y posades a cóbri, mos n'anam a veure la Mare de Deu y a fé ses nostres devocions. Fêtes, ja sopá s'ha dit a dormí, tot lo mon! L'endemá dematí, a sa missa de comunió y a l'ofici, que hi predicá D. Juan Aguiló, fent una descripció des camí qu'haviem fet, y de xants cauré un bon sermó que tothom escoltá de bondeveres y plorant.

Acabat l'ofici, mos n'anam a diná; a la una, a despedirnos de la Mare de Deu, y a les dues partiem. Posta de sol, érem devés Inca; a les dues de matinata passávem per Manacor, y soj sortim érem de retornada a Son Carrió.

Arribárem tots bé, gracies a Deu, sense haverhi cap averia; y la gent molt contenta, diguent, quant se despedien:—¡Molts anys, y que no sia sa derrera! amèn.

S'anyada enguany se presentava bé; pero es Brill no mos ha volgut fé saó. Per paga amb aquest vent de ponent y mestral, més mos ho ha secat, y ara espigará es qui porá. Si no plou prest, ¡ja'n vorém corre de terroles!

Es blats éren bons de primés; pero comensáren a tení rovey de ferro, devés sa setmana santa, y es Brill sense ploure mos ha rebentats.

Ets ordís han duyta serena tot l'any.
Ses civades éren bones: pero entre es rovey y no ploure, serán un poc seuvatges.
Ses faves primerenques, bonetes: ses tardanes, xerèques.
Ses pastures de primés, bones: ara no tant, per falta d'aigo.

Metles, mitjèlis. Fígues flòs, poques.
Es Corresponsal.

Inca, 15.—Près des mercat d'ahí:
Blat: 15 ptes a 17 sa cortera.—Xexa, de 16 y mitja per amunt.—Ordi mallorquí: desde 10 pessetes.—Ordi forasté: un poc més baratet.—Civa-

da mallorquina: de 8 ptes. a 8 y mitja. Sa forastera, a 6 y mitja.

Faves cuitores: a 3 ptes. sa barcella. Ses comunes y per bestia: de 2'50 a 2'75.

Blat de les Indies: a 17 ptes. sa cortera.—Ciurons, a 20 ptes.—Fasols, de 30 a 31.—Monjetes de confit: a 6 ptes. y mitja sa barcella, o un poc més. Monjetes blanques, a 5 ptes.

Fígues seques y acops, segons classe, de 8 ptes. en amunt, es quintá.

Regular concurrència de venedós y compradós.—C.

Libres mallorquins casi regalats. Repassau bé sa llista, aquí en aquesta plana, amb nous títols y augments, de setmana en setmana.—Se van agotant a tota vela; y si vos torbau, ja no hi sereu a temps.

Derreries

—Senyó batle (deya es carnice d'un poblet) jo estic apurat de tot, que no sé qu'he de fé. Vosté vol que cada dia tenga carn fresca p'es malalts; y si mat un xòt cada dia, moltes vegades m'en roman més de la mitat, que ningú'l compra.

—Axò té bon remey (li diu es batle). En lloc de matá un xòt cada dia....

—¿Qu'he de fé?

—Mataune mitx.

Un moro *fadri* deya a un cristiá casat: —Es méu Sultan m'ha regalada una dona de ses séues, porque m'hi cas. ¡Axò son bons regalos, y no com voltros, que vos donen creus, a Espanya.

—¡Per la vera! (deya es cristiá casat): ¿y encara trobes que no t'ha dada bona creu?

CARTA D'UN QUINTO

Ja dirás a na María que venga prest a Ciutat, y me veurá ben mudat d'ensá que m'han fet soldat, soldat de cavalleria.
Me trobará en es cantó de *Ca'n Billa*, prop de Plassa; estirat com un senyó, fent nòsa a tothom qui passa, com si fos escopidó.

UN VÉY XARUC.

Correspondencia de Redacció

LI. R. C. Rebuta y gracies. Avuy metex l'insertam.

E. B. N. (*Barcelona*). ¿Com s'es resolot axò des kioskó?

A. M. (*Petra*). Fins ara no mos n'es arribada cap nova d'aquex fet. ¿Vos que n'havieu escrit res?

UN CORNETA. No'n feym contes, ara per ara, de publicá semblances, gerogífics ni porros-fuyes. Ja vos avisarem si per cas.

Llibres mallorquins

casi regalats!

L'han ben aprofitada molts de suscriptors afectats de sa nostra literatura, a s'avinentesa que los várem oferí aquest mes passat, d'adquirí bons llibres mallorquins a uns preus tan reduits, que may eren estats tan ventajosos com ara.

D'aquí y de per fora Mallorca mos n'han fetat tal demanadissa des llibres anunciats, que d'alguns (com de *s'Historia de la Casa Real de Mallorca*, es tomet de *Recorts y Esperances*, es de *El Trovador Mallorquí* y *s'Album Artístic de Mallorca*) ja no'n roman ni un exemplar.

En vista d'axò, y desitjosos de seguí facilitant s'adquisició y lectura de bons llibres mallorquins, hem cercat y lograt aumentá encara més sa llista de títols; y axi ampliam y repetim en benefici vostro sa siguent oferta:

Tots es qui sien suscriptors de sa GAZETA DE MALLORCA o s'hi suseriguen durant aquest mes de Maig, poden adquirí a sa nostra Administració exemplars des llibres qui següen:

Pessetes.

POESIES en mallorquí popular, per P. d'Alcántara Penya.—1 tom de 495 pág. amb retrato de s'autor, fotogravat 1

Table with 2 columns: Title and Price. Includes titles like CUENTOS MALLORQUINS, POETAS BALEARES, RIMAS VARIAS, EN JUANOT COLOM, etc.

¿Que més voleu? ¿Haurieu cregut may veure tal baratura de llibres, a tan ventajós preu?... A s'Administració de sa GAZETA DE MALLORCA los podeu adquirí, si hi sou a temps, abans d'acabá aquest mes de Maig.

Amb tal rebaxa, sa suscripció (1 pesseta per trimestre) vos vé a sortí de franc.

ALS SENYORS METGES

DIALYSES GOLAZ

MEDICAMENTS VEGETALS GRANDIOS ÉXIT
S'ENVIAN ELS FOLLETINS DE FRANC ESCRIVINT A J. ALDRICH G. (SANT PAU, 47 BARCELONA)

TRADICIONS Y FANTASIES

NOVES POESIES DEN MIQUEL COSTA Y LLOBERA MESTRE EN GAY SABER

D'aquest llibre recent n'hi ha exemplars en venda en aquesta Administració: a 2 pessetes p'es suscriptors de sa GAZETA, y 2'50 p'es qui no sien suscriptors.

RELOTJERIA DEN GUIEM

KRUG CARRÉ DEN COLÓN, 40 Y 44.—PALMA DE

MALLORCA. Hermós surtit de rellotjes de butxaca y de paret. Compostures a preus económicos. Es rellotjes son tots de classe superió y d'ells se pot dí en veritat que donen les dotze.

Perruqueria. SALÓ den LLUC ARBONA: a s'antiga plassa de ses Copinyes (ara de Antoni Maura.) Higiénic y econòmic servey d'afeitá, fé la barba y tayá cabeys, amb maquineta o tisora.—Perruques y postissos de tota casta, a gust y comodo de cada qual.
També hi trobareu pica de banys d'aigo dolça, freda, teba o calenta, si en está ja afeytats o tosos, vos voleu fé una rabetjada per tot el còs, que vos dexarà nets com una plata. Cada bany, una pesseta, amb llenol pelut, per exugá.—Benhaja sa netedat, per está una persona bona y sana!

SALÓ DEN LLUC
COPINYES (Antoni Maura) n.º 14.

MES DE MARIA
EN MALLORQUÍ Y EN CASTELLÁ
Papereria den J. Mir,
Cadena de Cort, 11.

GRAN TALLER
d'Escultura Religiosa
DEN
JUSEP QUIXAL
Villaruel, 50.—BARCELONA.

Especialitat en imatges de fusta per esglesies. En aquest acreditat taller se trabaya indistintament es bronzo, es marbre, sa pedra y sa fusta, constructintse estatuaria monumental, tot de bon gust artistic y en condicions molt ventajoses. S'envien notes de preus, presupuestos y dibuxos gratis.—Ventes en gros y a la menuda.
LA CASA SOLICITA REPRESENTANTS

Plomes estilografiques
Es tan patent s'utilidat d'aquestes plomes, que no hi ha per què alabarles.
A s'imprenta de sa GAZETA DE MALLORCA—Cadena de Cort, n.º 11—n'hi ha, tantes ne vulgueu, des sistemes més práctics y acreditats

Calçats de moda
Esmerada confecció
SABATERIA RATIER
Carré de sa Cadena de Cort, 7 y 9.
Venta de tabacs y efectes timbrats

Els molts anys
a
D. Metrobi
D'aquesta aplaudida y xistosa comedieta, acabada d'estampá fa pocs dies, n'hi ha exemplars per vendre a s'imprenta den J. Mir.—Cadena de Cort, n.º 11.
Preu del exemplar: 3 reals
Comprantne de 10 exemplars en amunt, se farà es 20 per cent de rebaxa.

Es subscriptós a sa GAZETA DE MALLORCA la pòren adquiri per 2 reals.

Vinblanc claret: Classe fina, selecta, a mitja pesseta es litro.—Unió, 53, (entre es Mercat y es Born)
LA VINYA

Pis per llogá
N'hi ha un, molt espayós, en es carré des Sindicat (Capelleria) n.º 120: té un teatre amb algunes decoracions y moblatje de cadires y banes, y altres habitacions propies per posarhi taules de billar, cuyng y dormitoris.—També están per llogá uns estudis (entresuelos) dins s'entrada n.º 124 d'aquell carré: ténen estable per una histia y lloc per carruatge.—Allá metex vos ne darán raó.

TEATRO MALLORQUÍ
ELS MOLTS ANYS A D. METROBI
ES CORDÓ DE LA VILA MESTRE FORNARI
ELS GLOSADORS D'ALTRE TEMPS-ES CALSONS DE MESTRE LLUCH
SA PLAGUETA DES LLOQUÉS ES RAUL DE MADÓ BANAU
ELS DOS MESTRES DE FUSTER
y altres pessas dramátiques mallorquines, les trobareu a sa tenda den Mir—Cadena de Cort, número 11.

FERRO-CARRILS DE MALLORCA

Servey de trens de passatjers

De Palma a Manacor y Felanitx: a les 7'40 des mati; a les 2 y a les 6'25 des capvespre.
De Palma a Sa Pobla: 7'40 de mati; 2'30 y 6'25 de capvespre.
De Manacor a Palma: 4 y 6'30 de mati, y 5'15 de capvespre.
De Manacor a Felanitx y Sa Pobla: 6'30 de mati y 5'15 de capvespre.
De Felanitx a Palma, Manacor y Sa Pobla: 6'40 de mati; 12'15 y 5'25 de capvespre.
De Sa Pobla a Palma, Manacor y Felanitx: 6'55 de mati; 1 y 5'25 de capvespre.

CORRÈUS AL INTERIOR

Surten cada día en diligencia, per casi totes ses viles aon no hi passa es tren, devés les 2 des capvespre. Arriben a ciutat entre 7 y 8 des mati.

VAPORS-CORRÈUS

Partexen de Palma

A Barcelona: dimars, dijous y divenres: a les 6 de capvespre (directes) y diumenges a les 5 id. (via d'Alcudia).
A Valencia: dimecres a les 9 de mati.
A Alicant: dissapte a les 6 de capvespre.
A Ervissa: dilluns a les 10 de mati, dimecres a les 9 id. y dissapte a les 6 de capvespre.
A Mahó: dimars a les 6 de capvespre (directe) y dimecres a les 2 id. (via Alcudia).

Arriben a Palma

De Barcelona: dilluns, dimecres y dissapte, a les 7 de mati (directe) y dijous a les 9 id. (via d'Alcudia)
De Valencia: divenres a les 10 de mati.
D'Alicant: dimars a les 6 de mati.
D'Ervissa: dimars a les 6 de mati; dijous a les 2 de capvespre y divenres a les 9 de mati.
De Mahó: dilluns a les 9 de mati (via d'Alcudia) y dimars a les 6 de mati (directe).

DROGUERIA Y FERRETERIA

den MIQUEL BESTARD

(Plassa de sa Cortera, 2 y 4 — carré de s'Esparteria, 1 y 3.)

En aquest establiment s'hi trobará la mayna de Drogues y Productes quimics de tota casta.—Eynes per fusters, ferrers y demás menestrals.—Tota classe d'estopades, amiantos y demás útils per máquines de vapor.—Desincrustant marca «EXCELSIOR» únic d'admirables resultats, per no permetre gens ni mica d'incrustació a ses calderes de vapor.—Representació en aquesta provincia, de sa companyia UNIÓN ESPAÑOLA D'ESPLOSIVOS: de ses noves CAXES REGISTRADORES, y de sa casa WEYRAT GERMANS, horticultors y floricultors de Valencia.

CORTERA, 2-4. — ESPARTERIA, 1-3.

SENYÓS Y SENYORES

CAP altre remey trobareu més segú per matá es cucs, ni tan bo de prende y que sia tan llépol per infants, com es **XAROP VERMÍFUÇO** que prepara En SUREDA Y LLITERAS.

PER curá de rèl sa tossina, per tení sempre fresca sa boca, agradable s'alé, y perque es fumadó no sien perjudicats p'es tabac, no trobareu res com emprá cada día ses **PASTILLES SUREDA**.

SENSE sentí sa més petita molestia, fa desaparexe es calls y uys de poll, dexant es pèus qu'es un xalá es caminarhi, es **CALLICIDA SUREDA**.

ES per demás dirvos, perque ja u sab tota Mallorca, que ses millós medecines, es més senzills y més complicats aparatos, es bragués més perfeccionats y es fins instruments de Cirugia més moderns y perfets, se troben a sa

Potecaria den SUREDA Y LLITERAS

Costa den BROSSA, n.º 9

PALMA DE MALLORCA

CASA GRANDIA

Hospedatje per Revds. Sacerdots y demás persones catòliques.—Beremar, dinar y sopar: 3 pessetes diaries. S'hi admeten hostes permanents.—Carrer de Banys Nous, 12, segon pis, 2.ª porta.—BARCELONA.

TRAMVIA DE PALMA A PORTO-PI

De sa Plassa den Coll y de la Glorieta, desde les 5 y mitja des mati fins a les 9 des vespre, surt un cotxo cada 15 minuts.
De Porto-Pi a Ciutat, de les 5 des mati fins a les 8'50 des vespre partexen dos cotxos cada 15 minuts.
Tot es trajecte: 25 cént. Al Terreno, 15 id. A Sta. Catalina, 10 id. Entre estacions, 10 id.

SERVICI TELEGRÁFIC PROVINCIAL

Estació uberta a totes hores: sa de Palma no més.
Estacions ubertes de dia: Mahó, Ciutadella, Ervissa y Sólier.
De servici limitat (9 a 12 mati y 2 a 7 capvespre): Alcudia, Artá, Felanitx, Inca, Manacor, Andraig, Sólier y sa d'Alaor (Menorca).
Semáforo: Bajoli (Menorca).

PAPERS quadrículats Whatman, Canson, Ingre, vegetal, ferro-prussiat y altres, tots de classe bona. Imprenta y Papereria den J. Mir.—Cadena de Cort, número 11.

Llibres Lulians

manuscrits o estampats: com més antics millós.—Tots es qui'n tenguen y s'en vulguen desfé, que los duguen en aquesta Administració de sa GAZETA DE MALLORCA, amb nota de preu. Tendrán preferencia es manuscrits, sobre tot si son demunt plegami.

PLANS DE PALMA: n'hi ha en venda a s'imprenta d'aquesta GAZETA Cadena de Cort, 11.

SI anau darrera trabays d'imprenta garrits y primorosos, no teniu més que encarregarlos a sa imprenta de sa GAZETA DE MALLORCA, Cadena de Cort, número 11, y quedareu ben servits.

Mapes de Mallorca

en trobareu a sa tenda den Mir (Administració de sa GAZETA)—Cadena de Cort, núm. 11.

TINTES de copió y d'escriure de ses fábricas més acreditades.—Cadena de Cort, núm. 11.—Tenda.

La Roqueta
FÁBRICA DE CERÁMICA ARTÍSTICA
qu'ha feta renéce es
MAJOLICA MALLORQUINA DE LLAMBREIGS METÁLICS
S'hi fan reproduccions de qualsevols exemplars d'algun mèrit y bellesa que se troben en aquesta illa; lo metex que objectes decoratius d'esquisit gust: columnes, jeros y tésts per flors, jardineres, bustos moderns y variades figures modernistes.
Admet encàrrecs per fé anuncis de ratjoles, decoració de frontis, fatxadés y habitacions, y tot lo demás que correspon a n'aquest ram.
Tenda y despatx de LA ROQUETA
Carrer de Sant Miquel, n.º 27 y 29
FÁBRICA: a Son Espanyolet

MARJETERS MODERNISTES.—S'en ha rebut un hermós surtit a s'imprenta den Mir.—Cadena de Cort, 11.